

Φύε σός

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”**
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017

92

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄ Χρόνος ΙΑ΄
(Περίοδος Α΄: 1994-8)

Τεύχος **92** (138)
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017
Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της
Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:
Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:
Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Τηλ: 210- 6443.294
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Πανεπιστήμια

- 75 Ευωδία Χριστού
- 77 Δεκαπενταύγουστος (ποίηση)
- 78 Παναγία η Πωγωνιανίτισσα
- 80 Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2017:
Πορεία στο Φως!
- 83 Μαθητεύοντας κοντά στους αγίους
- 84 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
- 86 Ταξιδεύουμε με το Σχολείο μας:
Πύλος-Καλαμάτα
- 87 «Άλλη μια τιμητική διάκριση για
την Κόρινθο»
- 88 Συμμαθήτριά μας Βουλευτής
στη Βουλή των Εφήβων
- 90 Φιλολογική Γωνιά
- 92 Ολυμπιακοί Αγώνες τότε & τώρα
- 93 Βιβλιοπαρουσίαση
- 94 Ξενόγλωσσες σελίδες: Racontez votre
visite à un musée qui vous a impressionné.
- 95 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Επί του Πιεστηρίου

Τα Εκπαιδευτήριά μας, έχοντας στις φετινές
Πανελλήνιες Εξετάσεις επιτυχία με ποσοστό 90%,
συγχαίρουν τους μαθητές τους,
που πέρασαν σε σχολές της προτίμησής τους!

Ευωδία Χριστού

Φίλε και φίλη,

Χαιρόμαστε οι ορθόδοξοι χριστιανοί να επισκεπτόμαστε μοναστήρια. Ιδιαίτερα αυτόν τον μήνα της Παναγίας. Προσμένουμε να νιώσουμε τέρψη και ωφέλεια πνευματική. Αλλά αυτά δεν τα νιώθουμε απ' την αρχή. Άλλα, πιο καθημερινά πράγματα αντικρίζουμε και αισθανόμαστε πρώτα, που όμως κι αυτά με τον τρόπο τους συμβάλλουν σταδιακά στην ωφέλειά μας. Συναντάμε, ιδιαίτερα σε γυναικεία μοναστήρια, υπέροχους κήπους, φροντισμένους, με πολύχρωμα και ευωδιαστά λουλούδια. Ήδη αυτή η εικόνα μάς κάνει να ξεχνάμε την καταχνιά της ζωής μας και να ανεβαίνουμε στις αναζητήσεις μας.

Προχωρώντας πλησιάζουμε στο καθολικό, που βρίσκεται στο κέντρο της μονής, όπου μας υποδέχονται άλλες ευωδίες: από θυμιάματα και αρώματα εκκλησιαστικά. Ευωδιαστές εικόνες και άγια λείψανα. Και πάλι όμως οι «αισθήσεις» μας δεν έχουν κορεστεί. Αναζητούμε κάτι άλλο, πιο άμεσο. Προσδοκούμε τη φιγούρα κάποιου μοναχού να ξεπροβάλει από κάπου, για να μιλήσου-

με μαζί του, να ακουμπήσουμε κάτι απ' την ψυχή μας, να πάρουμε δύναμη κι ελπίδα. Αναζητούμε, θα λέγαμε, αυτό που λέει ο Απ. Παύλος στην Β' Προς Κορινθίους επιστολή του (Β' Κορ. β, 15): Μια έμπυχη, ζωντανή «ευωδία Χριστού». Αυτό που πρέπει να είναι οι μοναχοί. Αυτό που αναζητούν οι άνθρωποι όταν επισκέπτονται τέτοιους χώρους, έστω κι αν δεν το καταλαβαίνουν, έστω κι αν δεν το δηλώνουν.

Λέει, λοιπόν, ο θείος απόστολος, όχι προφανώς για τους μοναχούς, που και ως έννοια ήταν άγνωστη στην εποχή

Κάθε Μήνα

«Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ
ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις»
(Β' Κορ. β' 15)

(Μετάφρ.: «Γιατί εμείς είμαστε η ευωδιά του Χριστού που προσφέρεται στον Θεό, και για όσους βαδίζουν στη σωτηρία και για όσους βαδίζουν στην απώλεια.»)

του, αλλά για τον ίδιο και τους άλλους αποστόλους και κήρυκες του λόγου του Θεού: Οφείλουμε να είμαστε ευωδία Χριστού, ευάρεστοι στον Θεό και τους ανθρώπους. Εφόσον έχουμε την τιμή από τον Θεό να είμαστε διάκονοι του θριάμβου και της νίκης Του, μέσα από το κήρυγμα του Ευαγγελίου Του που μας ανατέθηκε, έχουμε χρέος να φανερώνεται μέσα από μας η ευωδία αυτής της γνώσεως σε κάθε τόπο.

Ο λόγος του Θεού, φίλοι μου, η γνώση του Θεού, είναι ευωδία, άρωμα εξαίσιο, κι όποιος κατέχει αυτή την ευωδία, οφείλει να μην την κρατά για τον εαυτό του, αλλά να γίνεται αιτία να σκορπίζεται αυτή και στους άλλους με κάθε τρόπο. Μπορούν άραγε όλοι να κηρύττουν με τον λόγο το ευωδιαστό μήνυμα του Θεού; Προφανώς, όχι. Μπορούν, όμως, να κηρύττουν όλοι με άλλο τρόπο. Όταν η ζωή τους είναι ευωδία Χριστού, όταν δηλ. είναι σύμφωνη με το άγιο θέλημά Του. Η τιμή στο πρόσωπο της Παναγίας μας-αυτόν τον μήνα και πάντα-εκεί παραπέμπει: ότι η ίδια η Θεοτόκος, από τη γέννηση μέχρι την κοίμησή της, δεν ήταν παρά αληθινή ευωδία Χριστού. Αιώνιο πρότυπο αγίας ζωής, αξιοθαύμαστης και αξιομίμητης. Αν όντως πρόθεσή μας είναι -και πρέπει να είναι- να την τιμήσουμε, ας αγωνιστούμε να την μιμηθούμε. Να γίνουμε κι εμείς ευωδία Χριστού, ευάρεστη στον Θεό και στους ανθρώπους.

Καλή Παναγιά!

Δεκαπενταύγουστος

Μέρα γιορτής, Κυρά μου,
Παναγιά μου,
τούτος ο μισεμός σου
απ' τη γη.

Μέρα γιορτής
που Ξυ μονάχα νιώθεις,
Παναγιά μου,
και δεν μπορείς
με δόγια να το πεις.
Τίνος Μπτέρα είσαι Ξυ;
Τον Πδάστη σου!
Ποιος είναι ο Γιος σου;
Ο Θεός σου!

Τότε...

Πώς βάσταξες αυτό τον σπαραγμό
δίχως δαδιά
μέσ' στην καρδιά σου!
Τη μητρική δαχτιάρα σου
πώς έδωγες στα τριόβαδά σου;
Πώς τρέμεις τέτοια σκέψη
βδάσφημη
μη βγει

μηδέ στα χείδη
μηδέ στη θυριά σου.
Έτσι βαθιά που πόνεσες και
πόνεσες,
έτσι που σκάφτηκε η καρδιά
απ' την προσμονή σου,
μεγάδωσες, μεγάδωσες και χύρεσες
ό,τι χωράει μι' ανάσα της αβύσσου!
Κι έγινες Μάνα τ' ουρανού,
Μάνα του Ξύμπαντος,
Μάνα των πονεμένων αδελφών
σου
και των μικρών και των μεγάλων
και των φίλων σου
και των εχθρών σου!
Καιρός, δοιπόν, Κυρά μου
ο καιρός σου
να δυτρωθείς και Ξυ
και να μισέγεις στην παιρίδα σου
που σε προσμένει
ο Πδάστης σου κι ο Γιος σου!

Ρόδη Ερμά (Πόπη Αδάμη-Μανωλοπούλου,
Γλυκειά μου Άνοιξη, Εκδ. Δαμασκός)

Παναγία

τον πλημμυρίζει η ελπίδα και η παρηγοριά, διότι και οι θρύλοι διηγούνται πολλά θαύματα της εικόνας αυτής.

Κατά τους χρόνους της Ελληνικής Επανάστασης 1821 πλιατσικολόγοι Τουρκαλβανοί, που ετρομοκράτουν και ελεηλάτουν την γύρω περιοχή, έκλεψαν και την εικόνα της Παναγίας της Πωγωνιανίτισσας και την επώλησαν εις ένα χριστιανόν από το χωρίον Τσεπέλοβο του Ζαγορίου. Όταν κάποτε το ηγουμενοσυμβούλιον της Μονής επληροφορήθη ότι η εικών της Παναγίας ευρίσκετο εις το Τσεπέλοβον, έστειλε έναν καλόγηρον να παραλάβη την εικόνα, αλλά δυστυχώς ο αγοραστής, αν και ήτο χριστιανός, ηρνήθη. Δεν επέρασεν όμως πολύ χρονικόν διάστημα και μεγάλη πυρκαϊά μετέβαλε το σπίτι του αγοραστού της εικόνας εις στάκτην και ερείπια, χωρίς όμως να πάθη τίποτε η εικών. Το γεγονός αυτό επροξένησε κατάπληξιν εις τον αγοραστήν και την αποτέφρωσιν του σπιτιού του, όπως ήτο επόμενον, την απέδωσε εις θαύμα της Παναγίας. Διά τούτο έντρομος έγγραφεν εις τον ηγούμενον και τον παρεκάλει να στείλη να παραλάβη την εικόνα. Έτσι η Παναγία η Πωγωνιανίτισσα ετοποθετήθη πάλιν εις την θέσιν της, από όπου βέβη-

...Ο ναός της σταυροπηγιακής Μονής Μολυβδοσκεπάστου τιμάται εις το όνομα της Θεοτόκου, της οποίας η αρχαιοτάτη εικών θεωρείται ως θαυματουργή και είναι γνωστή με το όνομα η Παναγία η Πωγωνιανίτισσα. Το μέγεθος της εικόνας φθάνει τα 0,80x0,60 μ. και είναι ασημοντυμένη. Ο φωτοστέφανος είναι στολισμένος με διαφόρους πολυτίμους λίθους και μέσα από το καλλιτεχνικώτατα επεξεργασμένον ασημοσκέπασμα διακρίνονται τα μάτια της Θεοτόκου γλυκά και γεμάτα αγαθότητα και καλωσύνη. Ο προσκυνητής, καθώς αντικρύζει την εικόνα τοποθετημένην επάνω εις το καλλιτεχνικώτατα σκαλισμένον ξύλινον προσκυνητάρι της, αισθάνεται πως τα μάτια της Παναγίας τον κοιτάζουν προστατευτικά και έτσι μέσα εις την τρικυμισμένην ψυχή του νιώθει να

η Πωγωνιανίτισσα

λα χέρια την είχαν αρπάσει. Με ιεράν συγκίνησιν οι κάτοικοι των γύρω χωρίων ενθυμούνται άπειρα θαύματα της Παναγίας της Πωγωνιανίτισσας, που τους έσωσεν από επιδημίας και τους εθεράπευσεν από διαφόρους ασθeneίας. Διά τούτο και κατά την εορτήν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, το Δεκαπενταύγουστο, άπειρα είναι τα πλήθη, από κάθε γωνίαν της Ηπείρου, που προσέρχονται ευλαβικά διά να προσκυνήσουν την χάριν Της.

Οι αδελφοί μας Βορειοηπειρώτες από τα χωρία Λεσκοβίκι, Περάτι, Σέρανη, Βλάχους κλπ., που είναι σκλαβωμένοι εις τους Αλβανούς, συρρέουν εις την ορόσημον πυραμίδα, που απέχει εκατοντάδας μέτρων από την Μονήν. Εκεί με αγωνίαν και συγκίνησιν περιμένουν από τας Αλβανικάς αρχάς να τους δοθή η άδεια να περάσουν το

ορόσημον, να πατήσουν το χώμα της ελεύθερης πατρίδος διά να έλθουν στο μοναστήρι, όπου γονυπετείς και με δάκρυα παρακαλούν την Παναγία την Πωγωνιανίτισσα να τους χαρίση πρώτα από όλα την ελευθερία τους. Και είναι τόση η πίστις των φιλοθρήσκων προσκυνητών εις την χάριν Της, ώστε η αγία εικόν της Παναγίας να είναι κατάφορτος από τα αναρίθμητα αφιερώματα αυτών. Αλλά και το θέαμα των σκλαβωμένων Ελληνίδων του Λεσκοβικίου είναι συγκινητικώτατον. Ανυπόδητοι βαδίζουν επί πολλάς ώρας μέχρις ότου φθάσουν εις την Μονήν και εκεί, αφού περιβάλουν την εκκλησίαν με πολλές σειράς κηρίων από καθαρό μελισσοκέρι, προσέρχονται γονυπετείς προ της εικόνας της Παναγίας και παραμένουν άγρυπνοι καθ' όλην την νύκτα, διότι ποίος δεν προσέτρεξε με πίστιν εις την χάριν Της και δεν τον έσωσεν από βέβαιον θάνατον, είτε αυτόν, είτε προσφιλή του πρόσωπα;

(Από παλιό Αναγνωστικό
του Δημοτικού)

Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2017: ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ!

Κανόνες ασφαλείας στο νερό

Αυτό το καλοκαίρι μας δόθηκε η ευκαιρία να ζήσουμε για έντεκα ημέρες, μακριά από τη φασαρία και τη βουή της πόλης, στην κατασκήνωση του συλλόγου «Κοινωνική Προσπάθεια». Η ηρεμία της φύσης, ο καθαρός αέρας και το πλούσιο πρόγραμμα της κατασκήνωσης συνέθεσαν ένα σκηνικό που απέβλεπε στην πνευματική μας ωφέλεια και συνάμα στην ξεκούρασή μας.

Τα αγιογραφικά συνθήματα, οι σχετικές συζητήσεις και η ώρα της προσευχής, βοηθούσαν μικρούς και μεγάλους να προσεγγίσουν καλύτερα ζητήματα πίστεως και να γνωρίσουν βαθύτερα τη χριστιανική ζωή. Τα σεμινάρια που διεξάγονταν καθημερινά ήταν ευκαιρίες μάθησης εγκυκλοπαιδικών γνώσεων και πρακτικών πραγμάτων χρήσιμων για όλους

μας. Τέλος, τα παιχνίδια και οι ποικίλες δραστηριότητες καθιστούσαν την κατασκήνωση τόπο ξέγνοιαστου παιχνιδιού και χαράς αλλά και άσκησης της ευγενούς άμιλλας.

Σημαντικότερο και συγκινητικότερο ήταν ο ισοψυχισμός –κατά τον Απόστολο Παύλο– όλων μας, μικρών και μεγάλων, που είχε μοναδικό στόχο να πλησιάσουμε περισσότερο, πιο συνειδητά τον Κύριο μας. Να ζήσουμε την αγάπη Του. Να ζήσουμε τη χαρά του να ζεις με τον Χριστό και για τον Χριστό, όπως το τραγουδούσαμε: ΧΑΡΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ, ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ Η ΑΝΑΠΝΟΗ ΜΑΣ!

**Κων/νος Σπυρόπουλος, Ομαδάρχης,
Θεολόγος-Ιεροψάλτης**

Οι Ρωμαϊκές στην ώρα
των εικαστικών

Από τις Δημιουργίες

Ψυχαγωγία στην τραπέζα

Φέτος ζήσαμε άλλη μία νέα εμπειρία στα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια «Απόστολος Παύλος». Πιο βαθιές σκέψεις, δυνατότερα συναισθήματα, νέα τραγούδια, νέες φιλίες, νέα σεμινάρια και συζητήσεις. Για μια ακόμα χρονιά, όποιος έζησε σ' αυτή την Κατασκήνωση βγήκε σίγουρα ωφελημένος.

Για μένα ήταν η πέμπτη χρονιά στην Κατασκήνωση. Κι όταν κάποιος με ρωτά «Γιατί πηγαίνεις σε αυτήν την Κατασκήνωση;», δεν χρειάζεται να σκεφτώ πολύ για να του απαντήσω: Γιατί αυτή η Κατασκήνωση ξεχωρίζει από τις άλλες στον τομέα της οργάνωσης αλλά και γιατί αυτό που κυριαρχεί είναι το χαμόγελο των παιδιών και το ενδιαφέρον και η αγάπη για τον διπλανό. Όταν επιστρέψεις σπίτι σου, είσαι «άλλος άνθρωπος», νιώθεις ανανεωμένος. Η κατασκηνωτική ζωή μας εμπνέεται κάθε φορά από ένα εποικοδομητικό σύνθημα, αλλά ιδιαίτερα φέτος βρήκα το σύνθημά μας πολύ δυνατό και εμπνευστικό, θα έλεγα φωτεινό: ΠΟΡΕΙΑ

Η ομάδα των Πυρφόρων

ΣΤΟ ΦΩΣ!

ΦΩΣ στη ζωή μας είναι ο Χριστός, όπως το είπε ο ίδιος: «Εγώ ειμί το Φως του κόσμου». Με αυτό το φως οδηγό στη ζωή μας μπορούμε να αποφύγουμε τις κακοτοπιές και τις παγίδες, να αντιμετωπίσουμε το σκοτάδι γύρω μας και μέσα μας. Κι όπως το υλικό φως (για το οποίο μάθαμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα στο σεμινάριο της φυσικού κ. Ζωγόγιαννη) φωτίζει, θερμαίνει και αναζωογονεί τον υλικό κόσμο, έτσι το πνευματικό, το θείο φως φωτίζει και θερμαίνει τις ψυχές μας. Μας παρηγορεί και μας αναζωογονεί πνευματικά.

Καλή αντάμωση του χρόνου!

**Βασιλική Τζουτζούκου, μαθ. Λυκείου,
Κατασκηνώτρια**

Γίες μας

Η ομάδα των Οδηφώντων

Είμαστε...Ειρηνικές!

ΗΚατασκήνωση... Ένας τόπος ευλογημένος...

Φέτος ήταν η πρώτη χρονιά που έζησα αυτού του είδους την εμπειρία. Παρά το πρωινό ξύπνημα, τη γυμναστική και τα πολύωρα σεμινάρια, μπορώ να πω ότι ένιωσα ξεκούραστη, αφού μου προσφέρθηκε ψυχική ανάταση.

Οι εναλλαγές ήταν σύνηθες φαινόμενο του προγράμματος κι αυτό έκανε τη διαφορά. Η ψυχαγωγία ήταν διάχυτη μέσα από τις ποικίλες δραστηριότητες. Κανείς δεν ξεχνούσε πως είμαστε παιδιά κι έτσι η ξεγνοιασιά και η χαρούμενη διάθεση... αποτελούσαν μέρος του προγράμματος.

Αυτό που με ικανοποίησε κυρίως στην κατασκήνωση αυτή ήταν η αλληλεπίδραση της ομαδικής ζωής με παιδιά που

θέλουν να έχουν στη ζωή τους οδηγό τις ελληνορθόδοξες αξίες.

Ανυπομονώ να ξαναζήσω την εμπειρία του χρόνου. Ραντεβού το επόμενο καλοκαίρι!!!

*Ζωηνίκη Μαργαρώνη, μαθ. Λυκείου,
Κατασκηνώτρια*

Ποικιλία στις Δραστηριότητες

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ” ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ *Αγίους*

ΑΓ. ΝΗΦΩΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Γεννήθηκε στη Μεσσηνία (15ος αι.) και έλαβε επιμελημένη μόρφωση. Γρήγορα υποτάχθηκε στον ενάρτο ασκητή Αντώνιο, που τον έκειρε μοναχό στην Επίδαυρο με το όνομα Νήφων. Αργότερα ο Νήφων δίπλα στον αγιορείτη μοναχό Ζαχαρία κηρύττει την πίστη στη Νότιο και τη Βόρειο Ήπειρο, τη Μακεδονία και την Αχρίδα, όπου ο Ζαχαρίας εκλέγεται από τον λαό Επίσκοπος. Έτσι ο Νήφων αποσύρεται και πάλι στο Άγιον Όρος, αρχικά στην Ι. Μ. Βατοπαιδίου. Αργότερα τον συναντούμε στην Ι. Μ. Διονυσίου, όπου χειροτονείται διάκονος και ιερέυς. Η φήμη του φτάνει ως τη Θεσσαλονίκη, της οποίας εκλέγεται -παρά τη θέλησή του- Επίσκοπος το 1482 και κατόπιν στην Κωνσταντινούπολη, όπου προβιβάζεται στον Πατριαρχικό Θρόνο το 1486. Μετά από δύο χρόνια αποσύρεται σε μοναστήρι. Το 1497 όμως αναλαμβάνει ξανά τα πατριαρχικά καθήκοντα. Ένα χρόνο μετά εξορίζεται λόγω ταραχών και μεταβαίνει στη Βλαχία έπειτα από επίμονη πρόσκληση του ηγεμόνος Ράδουλου του Μεγάλου. Τότε, για τρίτη φορά τον καλούν στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, αλλά αρνείται. Στη Βλαχία αναδιοργανώνει και σώζει τη Ρουμανική Εκκλησία από την παπική προπαγάνδα και βελτιώνει τα ήθη του λαού. Για τα σωστικά κηρύγματά του του δίνεται ο χαρακτηρισμός «νέος Χρυσόστομος». Επειδή όμως ο ηγεμόνας στράφηκε σε παράνομες πράξεις και ο άγιος σθεναρά τις έλεγχε, στράφηκε εναντίον του με σφοδρότητα. Έτσι ο άγιος επιστρέφει στο Άγιον Όρος, στην Ι. Μ. Διονυσίου ως άγνωστος και αναλαμβάνει το ταπεινό διακόνημα του μουλαρά, αποκρύπτοντας την ταυτότητά του. Σύντομα όμως ο Θεός αποκαλύπτει με όραμα στον ηγούμενο το γεγονός και του γίνεται υποδοχή πατριάρχη. Στη μονή τελειώνει ο ταπεινός άγιος τον βίο του. Μετά την κοίμησή του ο κατά πνεύμα υιός του ηγεμόνα των Ρουμάνων Νεάγκος Βασσαράβας (1512-1521) ζήτησε τα τίμια λείψανα του αγίου και κατάφερε να μεταφερθούν η κάρα και το χέρι του στη χώρα του, όπου τιμώνται εξαιρετικά. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι Ρουμάνοι τα ανταλλάξαν με την κάρα και το χέρι του Τιμίου Προδρόμου! Κατά την ανακομιδή ανέβλυσε ευωδία και πολλά θαύματα τελέστηκαν. Τα υπόλοιπα τίμια λείψανά του φυλάσσονται στη μονή Διονυσίου σε θαυμάσια λειψανοθήκη, που δώρισε ο ηγεμόνας Νεάγκος, ενώ μικρό τμήμα τους θησαυρίζεται στην Ι. Μ. Ταξιαρχών Ν. Επιδαύρου. Η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του φωτισμένου και ταπεινού αγίου στις 11 Αυγούστου.

ΑΓ. ΟΛΓΑ Η ΙΣΑΠΟCΤΟΛΟC

Γεννήθηκε το 895 από ευγενείς γονείς. Νυμφεύθηκε σε μικρή ηλικία τον ηγεμόνα του Κιέβου Ιγώρ και χάρη στην εξυπνάδα της αποδείχθηκε πολύτιμη βοηθός του. Μετά τον θάνατό του το 945, η Όλγα πήρε την αντιβασιλεία, μιας και ο διάδοχος Σβιατοσλάβος ήταν ακόμη ανήλικος, αποδεικνύοντας τις μεγάλες διοικητικές της ικανότητες. Σε ώριμη ηλικία ζητά να γνωρίσει τον Χριστιανισμό, αφού ο Σβιατοσλάβος είχε πλέον ενηλικιωθεί. Το έτος 957 φθάνει στην Κωνσταντινούπολη, κατηχείται και βαπτίζεται από τον Πατριάρχη και μετά επιστρέφει στο Κίεβο και αρχίζει να κηρύττει τον Χριστιανισμό σε όλη τη χώρα των Ρώσων. Η φλογερή αυτή Ιεραπόστολος καταφέρνει να αλλάξει την ιστορία του Ρωσικού λαού και προφητεύει όχι μόνο τον άσχημο θάνατο του γιου της, που παραμένει ειδωλολάτρης, αλλά και τον εκχριστιανισμό χιλιάδων Ρώσων, ο οποίος πραγματοποιήθηκε υπό την ηγεμονία του Βλαδίμηρου. Η Αγία Όλγα παρέδωσε το πνεύμα της 11 χρόνια μετά τη βάπτισή της και ενταφιάσθηκε με τιμές στο Κίεβο. Το 1009 ανοίχθηκε ο τάφος της και φανερώθηκε άφθαρτο το ιερό της λείψανο, το οποίο μάλιστα ανέδιδε μια υπερκόσμια ευωδία! Με τη ζωή της τελικά η Αγία Όλγα όχι μόνο μεταμόρφωσε τη ζωή ενός ολόκληρου λαού, αλλά και φανέρωσε την τιμή που χαρίζει ο Θεός σε όσους από την ψυχή τους είναι πρόθυμοι να δοξάσουν το όνομά Του στα έθνη. Την τιμούμε στις 11 Ιουλίου.

**Χριστ. Ανυφαντή & Αδ. Τσουρουφλή,
Απόφοιτες**

εκδηλώσεις χαράς

1ο Βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό με τίτλο «Ποντιακός Ελληνισμός, μνήμες και όνειρα, παρελθόν, παρόν και μέλλον» απέσπασαν στο τέλος της χρονιάς τα Εκπαιδευτήριά μας στην κατηγορία «Ταινία μικρού μήκους». Η συμμετοχή μας ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας καθηγητών και μαθητών. Βασίστηκε σε μια ζωντανή επίσκεψη ομάδας καθηγητών μας στις εσχατιές του Πόντου αλλά και στην έρευνα, τη μελέτη και τη δημιουργία μαθητών του Σχολείου μας, που εμπνεύστηκαν από τη συγκλονιστική ιστορία των Ελλήνων του

Πόντου. Ιδιαίτερα οι μαθητές της Α' Λυκείου υπέβαλαν στον Διαγωνισμό και άλλες, ατομικές δημιουργίες τους, όπως διήγημα, ποίημα, σκίτσο κλπ. Τον Διαγωνισμό συνδιοργάνωσαν η αξιόπαινη και δραστήρια Διεύθυνση Α/βάθμιας Εκπαίδευσης Σερρών και το Υπουργείο Εσωτερικών, υπό την αιγίδα της Ελληνικής Επιτροπής για την Unesco.

Εκτός από το βραβείο, που αφορούσε την κατηγορία «Ταινία μικρού μήκους (τεκμηρίωσης)» και αποδόθηκε στο Σχολείο συνολικά, και ο συμμαθητής μας **Νικόλας Χρήστου**, Α' Λυκείου, απέσπασε **ατομικά το 1ο Βραβείο** στον παραπάνω διαγωνισμό με έργο του που περιλήφθηκε στην κατηγορία «Ποίημα και σκίτσο». Όλο το γεγονός μας χαροποίησε πολύ. Αναμένουμε με αγωνία την τελετή βράβευσης, που θα γίνει τον Οκτώβριο στη Θεσσαλονίκη! Συγχαρητήρια σε όλους!

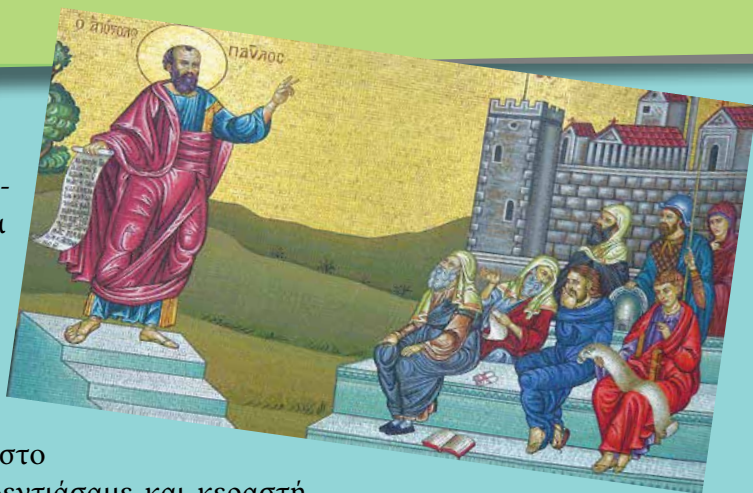

Η σχολική χρονιά έκλεισε με μια χαρούμενη εκδήλωση που ετοίμασαν για μας οι καθηγητές μας. Με **μια ωραία προβολή**, δημιουργία της κ. Σεϊτανίδη, ξανάφεραν στη μνήμη μας τις όμορφες στιγμές που ζήσαμε μαζί φέτος. Γελάσαμε, χαρήκαμε, συγκινηθήκαμε. Το Σχολείο μάς αποχαιρέτησε με ένα δροσερό κέρασμα...

Η συμμαθήτριά μας **Ανθία Κουργιαλή**, Α' Λυκείου επελέγη **μέλος της Βουλής των Εφήβων** και συμμετείχε στις εργασίες της. Ένα ενδιαφέρον άρθρο της, που αναρτήθηκε στο φόρουμ της Βουλής, φιλοξενεί το παρόν τεύχος του περιοδικού μας. Της ευχόμαστε «και εις ανώτερα!»

Κάθε χρόνο τον Ιούνιο καθηγητές και αντιπροσωπεία μαθητών γιορτάζουμε τη **γιορτή των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου**, του οποίου το όνομα φέρει το Σχολείο μας. Έτσι και φέτος συμμετείχαμε σε κοινή Θ. Λειτουργία και στο τέλος της ξαναβρεθήκαμε, κουβεντιάσαμε και κεραστήκαμε. Κάποιοι δώσαμε ραντεβού στα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια...

Με τη βοήθεια του Θεού **ολοκληρώθηκαν** και φέτος με επιτυχία τα **Κατασκηνωτικά Σεμινάρια των Εκπαιδευτηρίων μας**. Αρκετοί καθηγητές και μαθητές ήταν εκεί και μοιράστηκαν με άλλα παιδιά από την Αθήνα, τα Μέγαρα και περιοχές της Κορινθίας στιγμές χαράς, ξεκούρασης, ψυχαγωγίας και πνευματικής ωφέλειας. Ανανεώσαμε όλοι την κοινή υπόσχεση: Καλή αντάμωση σε ένα χρόνο!

Βασιλική Πανταζοπούλου,
Απόφοιτος

Φεύγουμε για Πύλο – Καλαμάτα;

Μια από τις ωραίες κοντινές διήμερες εκδρομές που μπορεί κανείς να κάνει από τον νομό μας είναι να κατεβεί ως την Πύλο και την Καλαμάτα, όπου έχει να θαυμάσει πολλά. Μια ομάδα μαθητριών του Σχολείου μας επισκέφτηκαν αρχικά το Costa Navarino με την εξαίσια θέα, τις σύγχρονες εγκαταστάσεις του αλλά και το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Έκαναν μια θαυμάσια τριώρη κρουαζιέρα με караβάκι, στη διάρκεια της οποίας θυμήθηκαν κι έμαθαν περισσότερα για τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου. Την επόμενη μέρα ξεναγήθηκαν στα σημαντικότερα από τα αξιοθέατα της πόλης της Καλαμάτας.

Ειδικότερα:

Η Πύλος (ή Ναυαρίνο) βρίσκεται στη Μεσσηνία, στο νοτιοδυτικό άκρο της Πελοποννήσου. Αποτελεί σημαντικό ναυτιλιακό κέντρο και τελευταία γνωρίζει σημαντική τουριστική ανάπτυξη. Το λιμάνι της Πύλου θεωρείται το πιο ασφαλές στη Μεσόγειο. Η Πύλος κατά τον Όμηρο ήταν το βασίλειο του Νέστορα και ιδρύθηκε από τον μυθικό Πύλο. Στα βυζαντινά χρόνια (6ο αι.) καταλήφθηκε από τους Αβάρους και ονομάστηκε Αβαρίνος από όπου προήλθε και η ονομασία Ναυαρίνο, εκ συνεκφοράς του «Νέο Αβαρίνο». Κατά άλλη εκδοχή, το όνομα Ναυαρίνο είναι σλαβικής προέλευσης και σημαίνει «μέρος με σφεντάμια». Η σημερινή Πύλος οικοδομήθηκε γύρω από το κάστρο που έχτισαν οι Οθωμανοί, το 1573 μ.Χ. Το κάστρο ονομάστηκε Νέοκαστρο σε αντίθεση με το Παλαιόκαστρο, το παλαιότερο φρούριο στην βόρεια είσοδο. Το Παλαιόκαστρο ή Κάστρο του Πετροχωρίου ή της Γιάλοβας ή του Ναυαρίνο έχει «μια θέα εξαίσιας γαλήνης και φωτεινής απεραιτωσύνης» (Κώστας Ουράνης). Η ιστορία του ξεκινά από τους πρώτους ιστορικούς χρόνους, όταν στο ύψωμα, όπου σήμερα βρίσκεται το φράγκικο κάστρο, βρισκόταν η αρχαία κλασική Ακρόπολη της Πύλου. Οι Φράγκοι κατασκεύασαν στη θέση της ακρόπολης το κάστρο τους το 1278.

ΚΠΕ Navarino Natura Hall

Είναι ένας μοναδικός διαδραστικός εκθεσιακός χώρος, στον οποίο με τη βοήθεια διαδραστικών τεχνολογικών μέσων παρουσιάζονται πληροφορίες για τη Μεσσηνιακή φύση και οικοσυστήματα, για την έκταση και τις συνέπειες του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής τόσο στον κόσμο όσο και στην περιοχή της Μεσογείου, καθώς και για τους τρόπους με τους οποίους ο καθένας μπορεί να

Ταξιδεύουμε με το Σχολείο μας!

συμβάλλει στην αντιμετώπισή του.

Κάστρο Καλαμάτας

Βρίσκεται ΒΔ της Καλαμάτας, σε βραχώδη λόφο πάνω από τον ποταμό Νέδοντα. Ιδρύθηκε κατά τα βυζαντινά χρόνια, αλλά ανακατασκευάστηκε τον 13ο αι. από τον Γοδεφρείδο Α' Βιλλεαρδουίνο. Περιλαμβάνει δύο οχυρωματικούς περιβόλους, ενώ οι επάλλξεις του έχουν καταστραφεί. Στα αρχαία χρόνια, ο ήρωας Φάρις έχτισε εκεί την Ακρόπολη της πόλης Φαραί, ενώ τον 6ο αι. μ.Χ. χτίστηκε σε αυτό το σημείο χριστιανικός ναός. Το κάστρο έχει την τυπική μορφή βυζαντινών κάστρων και στο ψηλότερο σημείο του λόφου υψώνεται ένας πύργος με θολοσκέπαστη δεξαμενή νερού. Από τις αρχές του 20ού αι. το κάστρο έχει διαμορφωθεί σε αλσύλλιο από τον πεζογράφο Ζαχαρία Παπαντωνίου, ο οποίος διετέλεσε νομάρχης Μεσσηνίας. Στο νότιο άκρο του κάστρου, το 1950, χτίστηκε μικρό θέατρο, το οποίο κατά τους θερινούς μήνες φιλοξενεί παραστάσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις και δράσεις.

Ο Ιερός Ναός των Αγίων Αποστόλων

Είναι ένα από τα πιο γνωστά μνημεία που σχετίζονται με την Επανάσταση του 1821. Βρίσκεται στην Πλατεία 23ης Μαρτίου, που πήρε την ονομασία της από την ημερομηνία απελευθέρωσης της Καλαμάτας από τους Τούρκους. Ο ναός υπήρχε κατά την βυζαντινή περίοδο (1050 - 1150 μ.Χ.) και επεκτάθηκε στα 1685 - 1715 μ.Χ.

Δημοτικό Πάρκο Σιδηροδρόμων Καλαμάτας

Είναι ένα πάρκο με ιστορική σημασία και ιδιαίτερη ομορφιά. Περιλαμβάνει λίμνες, πολύ πράσινο, παιδικές χαρές, ποδηλατόδρομο, πεζογέφυρα, γήπεδα, τρένα, πλατφόρμες μετεπιβίβασης και σταθμαρχείο (αναψυκτήριο). Είναι το μοναδικό στο είδος του στην Ελλάδα, βραβευμένο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Ελένη Παπαγεωργίου, Απόφοιτος

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ “ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ” ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ

Μια απρόσμενη συνάντηση ζωντανεύει το παρελθόν και ...βραβεύεται!

Το Πάσχα του 2015 μια ομάδα καθηγητών και συνεργατών των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος» αξιώθηκαν να ταξιδέψουν στις εσχατιές του Πόντου, όπου επισκέφθηκαν ιστορικές για τον Ελληνισμό περιοχές κι έζησαν μοναδικές εμπειρίες. Η πιο συγκλονιστική από αυτές (και αναπάντεχη ταυτόχρονα) όχι μόνο τους συγκίνησε και σημάδεψε ανεξίτηλα το ταξίδι τους, αλλά ενέπνευσε και τους μαθητές του Σχολείου με την ευκαιρία Εκπαιδευτικού Προγράμματος, αφιερωμένου στον Ποντιακό Ελληνισμό. Δημιουργία των μαθητών βραβεύθηκε μάλιστα με το 1ο Βραβείο πανελληνίως στην κατηγορία «Ταινία μικρού μήκους (Τεκμηρίωσης)».

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Κατά τη διάρκεια, λοιπόν, του προαναφερθέντος ταξιδιού, περνώντας από την περιοχή Çaycara (Κατωχώρι) στο εσωτερικό του Όφου, επαρχία Τραπεζούντας, ένας 32χρονος ντόπιος, ο Μετίν, προθυμοποιήθηκε να ανταποκριθεί στην καλημέρα των ταξιδιωτών και να τους φιλοξενήσει στο σπίτι του, στο διπλανό χωριό Ουζούνταρλα (παλιά ελληνική ονομασία «Αληθινός», σε υψόμετρο 1.200 μ. στις Ποντιακές Άλπεις). Μέσω αυτής της απρόσμενης συνάντησης έμελε να ξεναγηθούν ζωντανά από έναν κάτοικο της περιοχής στην ιστορία του τόπου του, του Πόντου μας, όπως την έμαθε από τον παππού του! Διότι ο Μετίν, εκτός από την αξιοζήλευτη διάθεσή του για φιλοξενία, εξέπληξε τους πάντες χρησιμοποιώντας πολλές ελληνικές λέξεις, με τις οποίες κατάφερε να επικοινωνήσει και να συνεννοηθεί με τους επισκέπτες του. Είπε μάλιστα ότι γνωρίζει τα ελληνικά από “τον πάππο του”, καθώς “όλο το παππουδολόι εξέρει (ελληνικά)... ίδια με σας είμαστε... τ’ εμέτεροι είμαστε...” Αναφέρθηκε και στα τοπωνύμια της περιοχής, λέγοντας ότι “αδάτσικα αούτα τα επουνήματα απ’ εσάς απέμνανεν, τα ονόματα... το παλιό τ’ όνομα (του χωριού) Αληθινό εν...” και κάλεσε τους επισκέπτες να πηγαίνουν συχνά στην περιοχή, γιατί “εδώ όλα από σας είναι”.

Οι εντυπώσεις και τα συναισθήματα απ’ αυτή τη ζωντανή απόδειξη της ιστορίας του Πόντου ήταν πολύ έντονα και, αφού μεταφέρθηκαν στους μαθητές, τους παρακίνησαν να γνωρίσουν ακόμη καλύτερα αυτό το κομμάτι του Ελληνισμού. Η

προσπάθεια για βαθύτερη γνώση του Ποντιακού Ελληνισμού ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο, όταν κατά τη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς (2016-17) προκηρύχθηκε Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα με τον τίτλο: «Ποντιακός Ελληνισμός, μνήμες και όνειρα, παρελθόν, παρόν και μέλλον». Το Πρόγραμμα συνδιοργανώθηκε από τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Σερρών και το Υπουργείο Εσωτερικών με την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας και απευθυνόταν σε μαθητές όλων των βαθμίδων από την Ελλάδα και την Ομογένεια. Βασική επιδίωξη ήταν να γνωρίσουν οι μαθητές τον Ποντιακό Ελληνισμό και συγκεκριμένα την ιστορία του, τον πολιτισμό του και τη συμβολή του στην ανάπτυξη της Ελλάδας και στη διαμόρφωση της πολιτιστικής της ταυτότητας.

Οι μαθητές των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος» Κορίνθου σε συνεργασία με τους καθηγητές τους και με αφορμή το συγκεκριμένο Πρόγραμμα αξιοποίησαν το ντοκουμέντο της συνάντησης με τον Μετίν. Προσέθεσαν γνώσεις, συναισθήματα κι έμπνευση που όλη αυτή η ενασχόληση με τον Ποντιακό Ελληνισμό προκάλεσε και το αποτέλεσμα ήταν να σταλούν αρκετές συμμετοχές στον προαναφερθέντα Διαγωνισμό, όπως ποιήματα, διηγήματα, εικαστικές δημιουργίες και ταινία μικρού μήκους. Η τελευταία δημιουργία, δηλαδή το βίντεο που παρουσίαζε το αναπάντεχο συναπάντημα στο χωριό Αληθινός, ζωντανεύοντας το παρελθόν και δημιουργώντας όνειρα για το παρόν και το μέλλον, απέσπασε το 1ο Βραβείο. Επίσης, βραβεύθηκαν με Πρώτο Βραβείο ένα ποίημα και μια εικαστική δημιουργία μαθητή του σχολείου. Πλέον, μαθητές και καθηγητές περιμένουν με ανυπομονησία την τελετή βράβευσης που θα λάβει χώρα τον προσεχή Οκτώβριο στη Θεσσαλονίκη, αισθανόμενοι ιδιαίτερη ικανοποίηση για όσα αποκόμισαν από τη συμμετοχή τους σ’ αυτό το αξιόλογο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα. Η διάσωση της ιστορίας όλων των κομματιών του Ελληνισμού είναι τιτάνιο έργο και είναι ευχής έργον να βρίσκονται συμπατριώτες μας που βάζουν σε αυτό έστω κι ένα λιθαράκι. Συγχαρητήρια!

(Από την εφημ. «Η Φωνή της Κορινθίας»,
Αρ. Φύλλου 1557, 3 Αυγούστου 2017, σ. 13)

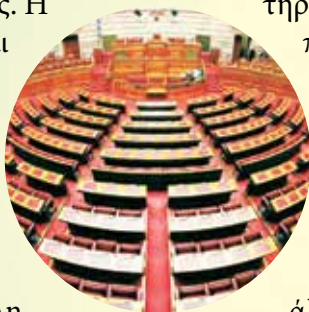
Συμμαθήτριά μας, Βουνδεν μιδάει για πρωτοβα

Με μεγάλη μου χαρά θα συμμετέχω στην ομάδα αυτή των Εφήβων Βουλευτών που έχει ως θέμα εργασίας της τον εθελοντισμό, καθώς ο εθελοντισμός είναι για μένα εκδήλωση αγάπης και προσφοράς προς τον συνάνθρωπο.

Κατοικώ στην πόλη των Μεγάρων και προέρχομαι από ιερατική οικογένεια. Ο πατέρας τα τελευταία 15 χρόνια συμμετέχει ενεργά στο Συσσίτιο «Τράπεζα Αγάπης Μεγάρων», του οποίου είναι υπεύθυνος οργάνωσης και λειτουργίας. Η συμβολή του στο Συσσίτιο είναι καθοριστική, καθώς δεν είναι καθόλου εύκολη η εξεύρεση πόρων για την καθημερινή κάλυψη των αναγκών εκατοντάδων συνανθρώπων μας. Εξίσου σημαντική είναι η πρόνοιά του για την παράλληλη λειτουργία Καταστήματος Αλληλεγγύης.

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να σας αναφέρω λίγα πράγματα για τις γεμάτες αγάπη αυτές δράσεις. Το Συσσίτιο «Τράπεζα Αγάπης Μεγάρων» ιδρύθηκε το 2003 ύστερα από προσπάθεια που κατέβαλε η τοπική Εκκλησία. Στο συσσίτιο αυτό καθημερινά σιτίζονται 130 άτομα, για την εξυπηρέτηση των οποίων απασχολούνται εθελοντικά δύο ή και περισσότερες κυρίες. Οι αυξημένες ανάγκες που προέκυψαν από τα προβλήματα που δημιούργησε η κρίση στη χώρα μας το

2012 οδήγησε περαιτέρω στη δημιουργία κι ενός Καταστήματος Αλληλεγγύης, από το οποίο 220 οικογένειες (δηλ. 750 άτομα περίπου) παραλαμβάνουν κάθε 15 μέρες μεγάλη ποσότητα τροφίμων αλλά και άλλων αγαθών για την κάλυψη των βασικών τους αναγκών. Πολλοί είναι οι ιδιώτες και οι τοπικές επιχειρήσεις που συνδράμουν σ' αυτή την προσπάθεια, ιδιαίτερα κατά τις μεγάλες γιορτές (Χριστούγεννα, Πάσχα κ.λπ.), καθώς, παρατηρώντας την τεράστια προσπάθεια

που καταβάλλει η Μητρόπολη Μεγάρων και Σαλαμίνας επιθυμούν να προσθέσουν και το δικό τους λιθαράκι. Κάθε εβδομάδα συγκεντρώνονται λοιπόν στις ενορίες της πόλης μου διάφορα είδη τροφίμων και άλλων ειδών. Άξια αναφοράς είναι η αγάπη που δείχνουν και τα σχολεία της πόλης μου στο Συσσίτιο, καθώς πολλές φορές τα παιδιά φτιάχνουν με δικά τους έξοδα εορταστικές κάρτες κι άλλες δημιουργίες, που τις πουλούν και παραχωρούν τα έσοδα ή αγοράζουν και φέρνουν μόνα τους τρόφιμα.

Το Συσσίτιο είναι για μένα μια έμπρακτη έκφραση αγάπης για τον συνάνθρωπο, άκρως απαραίτητη για την αντιμετώπιση οποιασδήποτε ανισότητας που μπορεί να αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία. Οι άνθρωποι αυτοί είναι αδέρφια μας και οφείλουμε να τους βοηθήσουμε

της στη Βουλή των Εφήβων Βουλίες αλληλεγγύης

στις κακουχίες που τους βρήκαν. Κατά την προσωπική μου άποψη η κατά τόπους Εκκλησία στη χώρα μας παράγει ένα τεράστιο έργο και θεωρώ πως είναι γι' αυτό αξιέπαινη, παρόλο που στην εποχή μας συχνά η αλήθεια αποκρύπτεται.

Θα ήθελα πραγματικά να σημειώσω πως οι άνθρωποι που καθημερινά παραλαμβάνουν τα γεύματά τους από το Συσσίτιο Μεγάρων εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους και, όταν τους δίνεται η ευκαιρία, συμβάλλουν κι αυτοί με τον τρόπο τους στην αρτιότερη λειτουργία του, είτε βοηθώντας εθελούσια στην καθαριότητα του χώρου είτε βοηθώντας στη διανομή του φαγητού σε γηραιότερους ή άρρωστους ανθρώπους που λόγω της κατάστασης της υγείας τους αδυνατούν να παραλάβουν οι ίδιοι το φαγητό τους.

Όσον αφορά την προσωπική μου συμβολή σ' αυτή την εθελοντική προσφορά πρέπει να πω πως κατά τη σχολική περίοδο δεν έχω αρκετό ελεύθερο χρόνο για να απασχοληθώ σ' αυτή, λόγω των αυξημένων υποχρεώσεων μου. Ωστόσο, κατά

τους θερινούς μήνες βοηθώ καθημερινά, πηγαίνοντας εκεί από νωρίς το πρωί για να βοηθήσω στην παρασκευή του φαγητού και στη συνέχεια στο δεύτερο στάδιο, που περιλαμβάνει τη διανομή των γευμάτων. Ακόμα, βοηθώ στη διανομή των τροφίμων μέσα από το Κατάστημα Αλληλεγγύης. Η συμβολή μου ξεκίνησε από μικρή ηλικία, καθώς παρακολουθούσα καθημερινά και τους δύο γονείς μου να αφιερώνουν μεγάλη προσπάθεια για την οργάνωση και τη λειτουργία του και ξεκίνησα διαθέτοντας κι εγώ δικά μου παιχνίδια για τα μικρά παιδιά που τα στερούνταν.

Όλα τα παραπάνω επιβεβαιώνουν πως μέσα από τον εθελοντισμό καλλιεργούνται ποικίλες αξίες. Είναι σημαντικό ότι έτσι μαθαίνουμε να αγαπάμε και να αγαπιόμαστε!

**Ανθία Κουργιαλή, Α' Λυκείου,
Βουλευτής στη Βουλή των Εφήβων 2017**
*Κείμενο που αναρτήθηκε στο φόρουμ της
Βουλής των Εφήβων*

Ο ελεύθερος χρόνος στην εποχή μας

Η σύγχρονη ζωή φαίνεται να προσφέρει περισσότερο ελεύθερο χρόνο σε σχέση με το παρελθόν, λόγω της αύξησης του βιοτικού επιπέδου. Όμως, η σωστή διαχείριση του ελεύθερου χρόνου αποτελεί ζητούμενο, τόσο για τους ενήλικες όσο και για τους εφήβους, που, όπως αποδεικνύουν σχετικές μελέτες, τον αφιερώνουν κατά το πλείστον στην ενασχόλησή τους με τις οθόνες και την εικονική πραγματικότητα.

Ο ελεύθερος χρόνος αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής των ανθρώπων. Γι' αυτό και οι φορείς κοινωνικοποίησης, οι οποίοι αναλαμβάνουν τη διαπαιδαγγωγή και ανατροφή των νέων, θα έπρεπε να ασχολούνται επιμελώς και με το να διδάξουν στους νέους την ορθή διαχείρισή του. Ωστόσο, φαίνεται ότι στον τομέα αυτό οι υπεύθυνοι φορείς παρέχουν μόνο ερεθίσματα. Η εξάσκηση των παιδιών στην ορθή διαχείρισή του από το σύγχρονο σχολείο θα ήταν πολύτιμη, ωστόσο επί του παρόντος κρίνεται ανεπαρκής. Ας διερευνήσουμε, λοιπόν, γιατί ο ελεύθερος χρόνος είναι απαραίτητος για τον σύγχρονο άνθρωπο, και πώς μπορεί αυτός να αποβεί δημιουργικός και επωφελής για τους νέους.

Αρχικά, οι γρήγοροι ρυθμοί της καθη-

μερινότητας και η ταχύτητα των μέσων μεταφοράς και επικοινωνίας συντελούν στη γρήγορη και έντονη κόπωση τόσο των ενηλίκων, όσο και των νέων, μαθητών και φοιτητών. Ο ελεύθερος χρόνος, λοιπόν, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ανάπαυση και χαλάρωση, για να μπορεί το άτομο να είναι πάλι ενεργό και παραγωγικό.

Επίσης, ο ελεύθερος χρόνος δίνει τη δυνατότητα για άμεση και προσωπική επικοινωνία των ατόμων μεταξύ τους. Έτσι, ο νέος μπορεί να έρθει σε γνήσια επικοινωνία τόσο με την οικογένειά του, όσο και με τους φίλους του, που ίσως να έχει παραγκωνίσει. Οι διαπροσωπικές σχέσεις είναι σημαντικές για τον άνθρωπο και αξίζει να επιδοθεί στην καλλιέργειά τους. Αρχικά μπορεί να περάσει χρόνο με τους γονείς και τα αδέρφια του, ώστε να τους γνωρίσει καλύτερα, να εξομαλύνει τις τυχόν συγκρούσεις και αντιθέσεις και να συμβάλει στην επανένωση των μελών. Ερχόμενος σε επαφή και συζητήσεις με τους παππούδες του, ο νέος τους συμπαραστέκεται στα γηρατειά τους, συμβουλευεται τη σοφία και την εμπειρία τους και συμβάλλει στον περιορισμό του φαινομένου του χάσματος μεταξύ των γενεών. Περνώντας επίσης

χρόνο με τους συνομηλίκους του βιώνει ευχάριστα συναισθήματα. Επίσης, ερχόμενος σε επικοινωνία με πνευματικούς ανθρώπους αποκτά εφόδια για το μέλλον και τη μετέπειτα ζωή του. Υπάρχουν, λοιπόν, πολλοί τρόποι για να αξιοποιηθεί ο ελεύθερος χρόνος με ανθρώπινη επικοινωνία και μάλιστα δημιουργικά και ωφέλιμα.

Ακόμη, ο άνθρωπος στον ελεύθερο χρόνο του επιδίδεται σε δραστηριότητες στις οποίες αρέσκεται. Εξελίσσει τις εφέσεις και τα ταλέντα του. Εξασκείται στον αθλητισμό, στον χορό, στη μουσική, ή ακόμη και στην εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας! Δοκιμάζει καινούριες εμπειρίες, ψυχαγωγείται και διασκεδάζει. Όταν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες, μπορεί να ταξιδεύει στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό, να γνωρίσει νέους πολιτισμούς, να συνάψει φιλίες κ.λπ. Έτσι, ο ελεύθερος χρόνος αποβαίνει ευχάριστος και επαναπροσανατολίζει τον άνθρωπο στους φυσιολογικούς ρυθμούς της ζωής, αποβάλλοντας τα υπερβολικά άγχη και μέριμνες.

Γενικά, για να αποβεί ο ελεύθερος χρόνος δημιουργικός, πρέπει αφ' ενός να είναι ωφέλιμος για το ίδιο το άτομο, αφ' ετέρου όμως και για το κοινωνικό σύνολο. Σύμφωνα με αυτή τη λογική, το άτομο μπορεί να ενταχθεί σε ομάδες ή οργανισμούς που επιδίδονται στον εθελοντισμό και μεριμνούν για τη φιλανθρωπία και το

περιβάλλον. Μέσα από τέτοιες δραστηριότητες το άτομο αισθάνεται ηθική και συναισθηματική πληρότητα, ιδιαίτερη χαρά και χρησιμότητα. Ακόμη, στον ελεύθερο χρόνο ο νέος οφείλει, σαν σωστός πολίτης, να εντρυφήσει στις πολιτικές εξελίξεις, στον ρόλο και τις θέσεις των κομμάτων και στη διεθνή επικαιρότητα, έτσι ώστε να γνωρίζει τις διάφορες σκοπιμότητες και τα συμφέροντα που διαμορφώνουν την πραγματικότητα κατά τον χρόνο της ενηλικίωσής του.

Κλείνοντας, στην εποχή μας η γρήγορη χειραφέτηση των νέων συντείνει στην ωρίμανσή τους από πολύ νεαρή ηλικία και στην ανάληψη σημαντικών ευθυνών για τη ζωή τους. Ο ελεύθερος χρόνος είναι απλή υπόθεση μόνο όταν το άτομο θέτει χαμηλούς στόχους, όταν είναι ψυχικά αδύναμο και επιδιώκει τη μετριότητα και τη μετριοπάθεια στην κοινωνική ζωή. Σε αντίθετη περίπτωση έχει ρόλο καθοριστικό, καίριο. Σωστός επαγγελματίας, οικογενειάρχης, πολίτης γίνεται κάποιος όταν στον ελεύθερο χρόνο του δεν επιθυμεί να φθείρεται και να αλλοτριώνεται, αλλά να προοδεύει. Η ζωή είναι, ας το συνειδητοποιήσουμε επιτέλους, πολύ μικρή και ο χρόνος πολύτιμος. Η σωστή διαχείρισή του είναι το παν!

Αδ. Τσουρουφλή, Απόφοιτος

Ολυμπιακοί Αγώνες τότε και τώρα: η συμμετοχή των αθλητών και το βραβείο

Στην αρχαιότητα, το βραβείο του Ολυμπιονίκη ήταν ένα απλό στεφάνι αγριελιάς. Το να κερδίσει κανείς όμως αυτό το στεφάνι είχε ανεκτίμητη αξία και του επεφύλασσε ασύγκριτες τιμές, που συμβολικά συνοψίζονταν στο γκρέμισμα ενός μέρους του τείχους της πόλης του πριν την επιστροφή του εκεί.

Σήμερα, το βραβείο του Ολυμπιονίκη είναι ένα χρυσό μετάλλιο, δηλ. ένα έπαθλο μεγάλης χρηματικής αξίας. Όταν κάποιος κερδίζει το χρυσό μετάλλιο απολαμβάνει για λίγο τα φώτα της δημοσιότητας, δεν προλαβαίνει να δίνει συνεντεύξεις, αλλά του γίνονται και «συμφέρουσες» προτάσεις για την οικονομική του αποκατάσταση.

Στις μέρες μας οι Ολυμπιακοί Αγώνες έχουν εμπορευματοποιηθεί. Παράλληλα με τη μετεξέλιξη του βραβείου των Αγώνων έχουν μετεξελιχθεί και η συμμετοχή και η συμπεριφορά των σημερινών αθλητών. Πολύ σπάνια συναντάται πια η ευγενής άμιλλα, η τιμή και η χαρά της συμμετοχής. Οι αθλητές δεν αγωνίζονται πια αγνά και με ζήλο για την τιμή. Αγωνίζονται με φθόνο για τον αντίπαλο. Δεν εκτιμούν την παρουσία του και δεν αντιλαμβάνονται πως ο αντίπαλος είναι πολύτιμος, διότι χωρίς εκείνον δεν μπορεί να υπάρξει αγώνας.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται ένα ακόμη πρόβλημα που μαστίζει τον θεσμό των Ολυμπιακών Αγώνων και γενικότερα τον χώρο

του αθλητισμού σήμερα: η χρήση αναβολικών. Οι αθλητές, με τον φόβο ότι δεν είναι ικανοί να κερδίσουν στηριζόμενοι στις δυνάμεις τους, καταφεύγουν στη χρήση αναβολικών για να αποκτήσουν περισσότερη δύναμη και αντοχή. Κάτι τέτοιο όμως είναι ενάντια στο αρχαίο αθλητικό πνεύμα, στο ιδανικό του αγνού συναγωνισμού και της ευγενούς άμιλλας.

Η εμπορευματοποίηση και αποϊεροποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων έχει επιπτώσεις και στον θεσμό της εκχειρίας που τους συνόδευε. Σήμερα, ενώ η Ολυμπιακή φλόγα καίει, οι εχθροπραξίες και οι βιαιότητες συνεχίζονται. Τα διάφορα συμφέροντα μπαίνουν πάνω από την ανθρώπινη ζωή...

Όπως όμως σε κάθε αδιέξοδο υπάρχει πάντα μια δέσμη φωτός που μας δείχνει τον σωστό δρόμο, έτσι και στον χώρο της άθλησης υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις που κρατούν μέσα στην ψυχή τους ζωντανό το αρχαίο ολυμπιακό πνεύμα και αγωνίζονται για την χαρά της συμμετοχής και όχι για το έπαθλο. Ας μην ξεχνάμε πως ο αθλητισμός είναι ζωή, σύμφωνα με το αρχαίο Ελληνικό πνεύμα. Ας αγωνιζόμαστε κι εμείς στα αθλήματα αλλά και στον στίβο της ζωής όπως οι αρχαίοι Έλληνες Ολυμπιονίκες, με ζήλο και αγνές προθέσεις.

Μαρ.-Ανδρ. Ανδρέου, Β' Γυμνασίου

«ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΛΕΥΓΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ» ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Το 1866 παρουσιάστηκε ένα αλλόκοτο και ανεξήγητο φαινόμενο που κατατάραξε για πολύ καιρό τους ναυτικούς της εποχής. Ένας τεράστιος όγκος, μακρουλός σαν αδράχτι, κατέστρεφε πλοία με τη δύναμή του.

Με αφορμή τα τραγικά αυτά περιστατικά οργανώθηκε μία αποστολή καταδίωξης του κήτους που έπλεε στα βάθη των ωκεανών. Στην αποστολή συμμετείχαν ο Πιερ Αρονάξ, καθηγητής Φυσικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου της Γαλλίας, ο σύμβουλός του και ο περιβόητος καμακιστής Νεντ Λαντ. Και οι τρεις επιβιβάστηκαν στο πλοίο «Αβραάμ Λίνκολν».

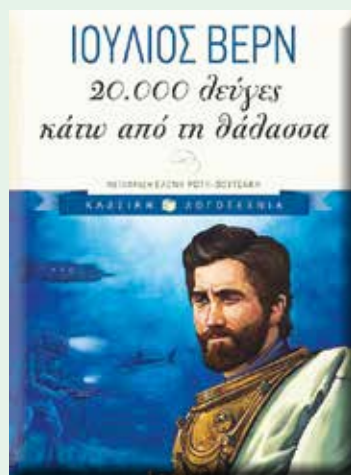
Για μέρες περιπλανιόντουσαν χωρίς να βρουν ίχνη του τέρατος. Ώσπου ένα βράδυ κατάφεραν να το συναντήσουν. Ακολούθησε δυνατή σύγκρουση, που έριξε τον καθηγητή στη θάλασσα. Γρήγορα ο σύμβουλος και ο καμακιστής έπεσαν κι αυτοί στο νερό, για να τον σώσουν. Αφού τον βοήθησαν, όλοι μαζί βρήκαν ένα χώρο να ξαποστάσουν. Αλλά μόλις παρατήρησαν τον χώρο όπου βρίσκονταν, συνειδητοποίησαν πως ήταν φτιαγμένος από μέταλλο. Σε λίγο άκουσαν βήματα και είδαν κάποιους ανθρώπους να έρχονται μπροστά τους. Αυτοί οδήγησαν τους τρεις επισκέπτες μέσα σε ένα δωμάτιο. Τότε ο καθηγητής και οι σύντροφοί του συνειδητοποίησαν πως βρίσκονταν στο εσωτερικό του κήτους που κατεδίωκαν. Ξαφνικά ένας ακόμα άνδρας εμφανίστηκε στο δωμάτιο και τους συστήθηκε. Ονομαζόταν πλοίαρχος Νέμο. Τους είπε πως θα τους άφηνε να ζήσουν, μέσα το υποβρύχιο σκάφος του, φτάνει να μην μάθαινε κανείς από την υπόλοιπη ανθρωπότητα την ύπαρξή του. Οι τρεις επισκέπτες δέχτηκαν, χωρίς να συνειδητοποιήσουν πως το αντάλλαγμα της συμφωνίας ήταν η δέσμευση της ελευθερίας τους για το υπόλοιπο της ζωής τους. Μέχρι να το μάθουν αυτό, εξερεύνησαν με τον πλοίαρχο τα υπέροχα

θαύματα της θαλάσσιας ζωής.

Επισκέφτηκαν τον Νότιο Πόλο και έφτασαν εκεί που κανείς άλλος δεν είχε φτάσει. Έκαναν τον γύρο του κόσμου περνώντας από όλες τις θάλασσες του πλανήτη. Γεύτηκαν για πρώτη φορά φαγητά από χελώνες, από αυγά φάλαινας, μέχρι και από γάλα φώκιας. Έσωσαν φαράδες που τους επιτέθηκαν καρχαρίες. Γνώρισαν την κατεστραμμένη Ατλαντίδα και περπάτησαν σε υποθαλάσσια δάση. Πάζεψαν μαργαριτάρια ανεκτίμητης αξίας, που δεν είχε δει ποτέ κανείς. Πάλεψαν με φάλαινες, με όρκες και με σμήνη από χταπόδια. Έχασαν ένα σύντροφο του πλοίαρχου Νέμο και τον έθαψαν σε τάφο από κοράλλια.

Κι όμως! Όλα αυτά δεν ήταν αρκετά για να αντισταθμίσουν την ελευθερία τους! Γι' αυτό κάποτε οι τρεις σύντροφοι αποφάσισαν να δραπέτεύσουν με την πρώτη καλή ευκαιρία. Έτσι, μια βροχερή νύχτα, κάτω από το φως του φεγγαριού, το έσκασαν. Κατέφυγαν σε μια κοντινή περιοχή και από τότε δεν ξαναείδαν ούτε έμαθαν τίποτε για την τύχη του υποβρυχίου του πλοίαρχου Νέμο και των συντρόφων του...

Ανδρέας Παναζόπουλος, Β' Γυμνασίου

Γαλλικά

Racontez votre visite à un musée qui vous a impressionné.

Cher Thomas,

Le week-end dernière, je suis allée à Corinthe Ancienne pour visiter le musée du village. C' était une expérience superbe! D' abord, j' ai visité le site archaïologique et après l' intérieur du musée. Les statues, les objets d' art, comme les peintures et les bijoux anciens étaient simplement magnifiques! Je suis très intéressée à la culture ancienne et c' est la raison pour laquelle j' ai décidé de visiter le musée. A la fin de la visite, ma guide m' a donné un livre pour la culture des grecs anciens.

En conclusion, cette visite restera inoubliable! J' attends votre nouvelles.

*Ta copine,
Vasiliki.*

Salut Stelina,

Cette semaine j' ai visité le musée Benaki avec ma copine Fotini, et vraiment c' était une expérience magnifique. Le musée est divisé en plusieurs départements comme celui des sculptures médiévales, des antiquités grecques et celui des peintures. Le bâtiment est grand, propre et bien organisé. Mon meilleur département était celui des antiquités grecques, parce que j' adore la culture grecque.

Je pense que tu dois aller dans un musée, parce que c' est une expérience inoubliable et super. J' attends le weekend pour visiter le musée d' Acropole. Il faut partir maintenant.

*Bisous,
Christine.*

Salut Nicolas,

Ça va? Il y a quelques jours que nous avons visité un musée extraordinaire! Les tombes du Roi Philippe du Macédoine à Veroia, Grèce. Le musée se trouve à un lieu splendide! Nous sommes entrées dans l' arc noir et en quelques pas nous étions sous terre! Il y avait des bijoux du Roi et de la Reine! Tout était d' or! Il était magnifique!

Le guide nous a parlé de la famille royale du Roi Philippe du Macédoine. Nous avons vu un film qui parlait de la gloire du Macédoine. Nous avons admiré toutes les exhibitions!

Et toi? Où est-ce que vous avez été?

*A bientôt,
Bill.*

*Βασ. Μπουρίχα, Χριστ. Ανυφαντή &
Βασ. Χριστόπουλος, Απόφοιτοι*

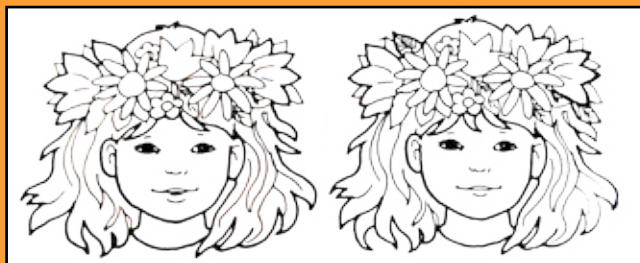
Οι σπιθές του Πυρσού

Τι γνωρίζετε από την Καινή Διαθήκη;

1. Ποιοι ήταν οι γονείς της Παναγίας και από ποια γενιά κατάγονταν;
2. Αναφέρετε τέσσερις μεγάλες γιορτές της Παναγίας μας και πότε τις γιορτάζουμε.
3. Ποιοι ήταν οι γονείς του Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου;
4. Ποιος ήταν αυτοκράτορας της Ρώμης όταν γεννήθηκε ο Χριστός;
5. Ποιων Μυροφόρων τα ονόματα γνωρίζουμε;

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ

Κι όμως τα δύο σχέδια δεν είναι ακριβώς τα ίδια. Το δεύτερο σχέδιο έχει 6 διαφορές.

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

ΔΕΝ ΤΑ ΛΕΕΙ Ο ΧΑΡΤΗΣ

1. Άγιο Όρος
2. Μύκονος
3. Χίος
4. Μ. Βρετανία
5. Άμστερνταμ
6. Εδιμβούργο
7. Θιβέτ
8. Μήλος / Κύπρος
9. Ιαπωνία
10. Ρόδος

ΛΑΘΟΣ ΓΡΑΜΜΑ

Άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας.

ΣΩΣΤΗ ΘΕΣΗ

Το όνομα του νησιού:
ΚΥΘΗΡΑ
Σωστή τοποθέτηση: ΚΟΚΚΙ-
ΝΟ, ΟΥΡΑΝΟΣ, ΑΠΟΘΕΜΑ,
ΚΕΝΤΗΜΑ, ΦΑΡΜΑΚΟ,
ΜΑΝΑΒΗΣ.

ΤΟ ΜΩΣΑΪΚΟ

Σε ποια από τα αριθμημένα κομμάτια του μωσαϊκού ταιριάζει ακριβώς το αρνητικό του σχήματος που δίνεται;

REBUS

Βρείτε την κρυμμένη φράση.

Και λίγο γέλιο:

Ένας μεγάλος ψεύτης διηγείται τα κατορθώματά του:

- Μια φορά, καθώς κολυμπούσα, λέει, μου επιτέθηκε ένα σκυλόψαρο!
- Κι εσύ τι έκανες;
- Του 'πιασα το κεφάλι και το κράτησα για πολλή ώρα κάτω απ' το νερό, ώσπου πνίγηκε!

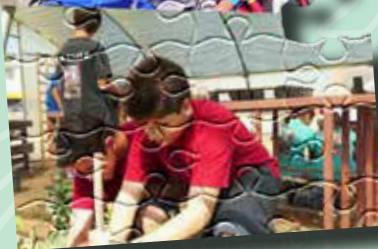
εκπαιδευτήρια «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

Μια ολοκληρωμένη εκπαιδευτική πρόταση

Αγωγή

Δράση

Χρόνος

Γνώση

Ελάτε με τα παιδιά σας
να συνθέσουμε μαζί το παζλ!

www.apostolospaulos.gr

Τηλ.: 27410 - 29663, Κιν.: 6932 659820, Fax: 27410 - 75727